

Emekli Bir Öğretmenden Bir Öğretmenler Günü Mesajı

Hilal Dolunay tarafından yazıldı.

Cumartesi, 24 Kasım 2012 12:25 - Son Güncelleme Çarşamba, 02 Nisan 2014 07:12

Öğrenme zor ve sancılı bir uğraş. Öğretmekse öğrenmekten daha meşakkatli. Karşılıklı, anlamlı ama bir o kadar da paylaşım isteyen, özveri isteyen bir süreç. Öğrenmek isteyenle öğretmeye çalışan arasındaki en güçlü bağ sevgi. Her şeyde olduğu gibi sevgisiz bütün çaba boş. Öğrenmenin ve öğretmenin özünde bir başınlık ya da iki başınlık yok. Bir sistemin en küçük parçasından en büyük parçasına kadar bir bütün içinde herkese ve her şeye ayrı ayrı düşen görevler var. Biri olmadan diğeri olmaz.

En yakınlarımıza bile öğretemediğimiz o kadar çok şey varken mesafeler genişledikçe öğretmenin güclüğü daha çok ortaya çıkar. Bazen bu kahreder insanı. Hani çanakçı çömlekçiden meselesi.. Oysa birey, aile, çevre, yaşadığımız şehir, ülke, dünya, evren... diye giden sınırsızlıkta dairenin genişlemesi için en küçük noktadan en büyüğe ulaşan bir helezon var. Oysa sınırsızlığa sınır koyan kolaycı ve günlük, anlık beklentilerimiz içinde ortaya çıkamaz bilgi. Bilginin sahibinde 'Oku' emriyle başlayan ve malayani olamayan bir hayat sürmemizi bekleyen bir mesaj var.

Emekli Bir Öğretmenden Bir Öğretmenler Günü Mesajı

Hilal Dolunay tarafından yazıldı.

Cumartesi, 24 Kasım 2012 12:25 - Son Güncelleme Çarşamba, 02 Nisan 2014 07:12

Bu nedir? Bu, öğrenmenin sınırı yok. Öğretmekse bildiklerimizle sınırlı. “ *Bildiğim tek şey hiçbir şey bilmediğimdir* .” diyen Sokrates’i bu çizgide anlamak mümkün.Yani hayatımız boyuca hem öğrenen hem öğreten olmak görevimiz. Öğrenmelerimizdeki çabanın bir başkasına da yararlı olmak çabası olduğunun şuurunda.

Mesleki anlamda öğretmenlikse çok başka. Ruhunuzdan yüreğinize, yüreğinizden belleğinize yayılan bir akış. Meslek bilgilerinizde Öğretmen yazmasıyla ifade edilebilecek kadar basit değil. Eşittir ‘para’ da değil. Ancak pek çok meslek erbabı için de aynı şeyleri söylemek mümkün. Bu kadar kutsal, bu kadar önemli bir meslekten beklentilerimizi alabilmek için yığıdi öldürüp hakkını verme anlayışıyla paranın egemen olduğu insan bilincinde gereken değeri vermek bu akışa yön vermek demek. Ne zaman bir toplum bunun farkına varır ve öğretmenine gereken değeri verir; o zaman öğretmenini eleştirme ve yönlendirme yetkisine sahip olur.

Değilse kurunun yanında yaşların yandığı, kiminin yan gelip yattığı, kiminin hayatını ortaya koyduğu bir haksızlıklar çemberinde dön dolaş aynı yere gelmekten başka hiçbir şey olmaz. Doğru sistem, doğru bilgi, doğru insan... Bunun başka bir yolu yok. Belli ki daha çok fırın ekmek yemek gerek..

Değerli öğretmenlerimin Öğretmenler Günü’nü kutluyorum.. Ancak nedense içimde ince bir sancı!..

Emekli Bir Öğretmenden Bir Öğretmenler Günü Mesajı

Hilal Dolunay tarafından yazıldı.

Cumartesi, 24 Kasım 2012 12:25 - Son Güncelleme Çarşamba, 02 Nisan 2014 07:12

24.11.2012